

UZASADNIENIE

E. L. (1) zamieszkuje w B. na ulicy (...). E. H. (1) natomiast mieszka po przeciwnej stronie ulicy w budynku o numerze (...) Kobiety są w skonfliktowane. Odbywa się wiele interwencji Policji oraz Straży Miejskiej z udziałem wymienionych.

/okoliczności bezsporne, notatka KPP w B. k. 50/

E. L. (1) posiada od pewnego czasu zamontowany na swoim domu monitoring.

/zeznania E. L. (2) k. 44/

Jedna z kamer obejmowała znaczną część podjazdu oraz chodnik i dojście do furtki posesji E. L. (1). W górnej części kadru znajdował się umiejscowiony budynek mieszkalny posiadający numer ul. (...). Na nagraniu z kamery monitoringu w dniu 08 kwietnia 2020 r. z godz. 0:32:20 w budynku oznaczonym (...), świeciło się światło w jednym z pomieszczeń. O godz. 0:32:53 w pomieszczeniu domu oznaczonym nr 9 zgasło światło. Do furtki posesji numer (...) podeszła E. H. (1), która ubrana była czapkę. O godz. 0:33:19 odsunęła bramę i wyszła przez nią. Obwiniona ubrana była w jasną czapkę z pomponem, kurtkę o długości 3/4 do połowy ud. E. H. (1) udała się w lewo (swoje prawo), patrząc od strony monitoringu. Na kolejnym nagraniu w kadrze widoczny był ogród i taras posesji oznaczonej nr (...). Końcowa część posesji od strony ulicy (...) obsadzona była wysokimi tujami, droga za tujami była dobrze oświetlona. O godz. 0:37:50 pojawiła się obwiniona, która szła wzdłuż w/w posesji. Po chwili wróciła się i przemieszczała się wzdłuż bocznego ogrodzenia działki. O godz. 00:37:55 obwiniona przerzuca przez ogrodzenie posesji pakunek. O godz. 0:38:03 E. H. (2) biegła wzdłuż ogrodzenia kierując się w stronę skrzyżowania z ul. (...). O godz. 0:43:26 obwiniona wracała od prawej strony i kierowała się w stronę posesji nr (...) przy ul. (...), po czym weszła na teren posesji przez odsuwaną bramę. O godz. 0:44 weszła do domu. O godz. 0:44:42 zapalone zostało światło w pomieszczeniu.

/nagranie z monitoringu k. 12, protokół oględzin monitoringu k. 13-14/

W pakunku wrzuconym przez obwinioną były zużyte artykuły higieniczne.

/zeznania E. L. (1) k. 44, dokumentacja fotograficzna k. 8/

E. H. (1) ma (...) lat. Posiada wykształcenie wyższe. Z zawodu jest (...). Nie posiada dochodów. Utrzymuje się z alimentów na dzieci w wysokości (...)zł. Jest (...). Ma dwoje dzieci w wieku (...) lat. Nie posiada nieruchomości. Ma samochód osobowy o wartości 20 tys. złotych. Nie leczyla się (...).

/oświadczenie obwinionej k. 43/

Obwiniona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że konflikt pomiędzy nią a E. L. (1) rozpoczął się o tego, że psy L. załatwiały swoje potrzeby fizjologiczne na pasie zieleni należącym do niej i biegały bez nadzoru. Kiedyś była taka sytuacja, że E. L. (1) wraz ze swoją matką wzięły kartki z jej niebieskiego kosza na śmieci, na których było jej nazwisko, a którą wystawiła do wywozu i porozrzuciły je przed posesją. Zaprzeczyła jakoby miała wyrzucać śmieci na posesję sąsiadki. Na nagraniu widać osobę, ale to jest kobieta szczuplejsza od niej. Cały czas słyszy o gazikach ubrudzonych kałem, a to psy mogły przecież je ubrudzić. (k. 43-44)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W niniejszej sprawie stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania E. L. (1), notatkę KPP, nagrania z kamer monitoringu oraz dokumentację fotograficzną i protokół oględzin monitoringu. Powyższe dowody korespondowały ze sobą i wskazywały na logiczny ciąg zdarzeń, dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne.

Niewiarygodne są wyjaśnienia E. H. (1) co do tego, że to nie ona wyrzuciła śmieci na działkę swojej sąsiadki. Stanowią one przyjętą linię obrony. Są rażąco sprzeczne przede wszystkim z nagraniami z monitoringu, które nie sposób podważyć, a w szczególności co do tego, że znajduje się na nich obwiniona. Wychodzi ona ze swojego domu i wraca do niego, gasi i zapala światło, odsuwa bramę. Kto inny mógłby to zrobić nie mając kluczy do domu obwinionej oraz wchodzić na jej działkę oraz do jej domu o takiej porze w nocy biorąc także pod uwagę to, iż w tym okresie wybuchła pandemia i większość ludzi przebywała w swoich domach, ruch był ograniczony. Poza tym kiedy dokładnie przyjrzeć się zapisowi monitoringu o godzinie 00:37:55 widać jak obwiniona przekłada rękę z pakunkiem pomiędzy rosnącymi tujami ponad ogrodzenie działki E. L. (1). Obwiniona zachowuje się przy tym nienaturalnie, rozgląda się, idzie do przodu, wraca, a potem ucieka – biegnie.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał obwinioną za winną tego, że w dniu 8 kwietnia 2020r. około g. 0:40 w tylnej części działki, posesji przy ul. (...) w B., dopuściła się wybryku poprzez wyrzucenie swoich odpadów komunalnych tj. zużytych środków kosmetyczno - higienicznych na inną posesję, czym zakłóciła spokój E. L. (1).

Sąd przyjął, iż czyn popełniony przez E. H. (1) wyczerpuje znamiona z art. 51 § 1 kw, a nie art. 51 § 2 kw. Oskarżona bowiem nie działała publicznie, chciała wręcz pozostać niezauważona i spowodować skutek wyłącznie wobec E. L. (1).

Ustawodawca posługuje się znamieniem "wybryk". Jest to postępek odbiegający od przyjętych norm zachowania się (...) (dostęp: 13.2.2019 r.), należałoby uzupełnić – w danym miejscu, czasie, okolicznościach (P. Kozłowska-Kalisz, w: M. Mozgawa, Kodeks wykroczeń, 2009, s. 179). Jego sprawca okazuje w ten sposób lekceważenie zasadom współżycia społecznego (M. Bojarski, w: M. Bojarski, W. Radecki, Kodeks wykroczeń, 2016, s. 344; tenże, w: M. Bojarski, Z. Świda, Podstawy materialnego, 2002, s. 120; szerzej na ten temat por. L. Falandysz, Wykroczenie, s. 19 i n.). Według SN wybryk stanowi zachowanie, jakiego w konkretnych okolicznościach (czas, miejsce, otoczenie), ze względu na przyjęte zwyczajowo normy współżycia, nie należało się spodziewać. Z tego powodu wywołuje ono powszechne negatywne oceny społeczne i uczucia odrazy, gniewu, oburzenia. Dla wybryku charakterystyczna jest wyraźna sprzeczność z powszechnie akceptowanymi normami zachowania się.

Nie ulega wątpliwości, iż obwiniona wyrzucając nieczystości na działkę swojej sąsiadki dopuściła się wybryku. Biorąc pod uwagę, czas, miejsce, okoliczności dokonania czynu należy uznać, iż E. H. (1) wykazała lekceważenie zasadom współżycia społecznego, a jej zachowanie było wyraźnie sprzeczne z powszechnie akceptowanymi normami zachowania się. Powyższe zaś zakłócało spokój właściciela posesji na którą to obwiniona wyrzuciła śmieci tj. E. L. (1). Także rodzaj wyrzuconych odpadków budzi oburzenie, gdyż były to zużyte środki higieniczne.

W przekonaniu Sądu wymierzona obwinionej na podstawie art. 51 § 1 kw kara grzywny w wysokości 500 zł odpowiada przede wszystkim stopniowi społecznej szkodliwości czynu E. H. (1) oraz pozwala na osiągnięcie zapobiegawczych i wychowawczych celów kary w stosunku do obwinionej, a także czyni zadość potrzebie społecznego oddziaływania. Obwiniona w sposób umyślny, zaplanowany z pełną premedytacją wyrzuciła śmieci w postaci zużytych artykułów higienicznych na działkę sąsiadki, z którą jest skonfliktowana, nie zdając sobie zapewne sprawy z tego, iż zostanie to nagrane. E. H. (1) jest osobą pełnoletnią i w pełni poczytalną.

Sąd doszedł do wniosku, iż stopień społecznej szkodliwości wykroczenia obwinionej oraz zawinienie jest wyraźne, a najlepiej odpowiada mu wyżej wymieniona kara grzywny uwzględniająca także warunki majątkowe obwinionej. Orzeczona kara, przekracza minimalną wysokość grzywny określoną w art. 24 § 1 kw, ale i tak oscyluje w dolnej granicy przewidzianej przez ustawę.

Zgodnie z treścią art. art. 119 § 1 kpw i § 15 ust. 3, § 16 oraz § 11 ust. 2 pkt 2, § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) Sąd zasądził na rzecz E. L. (1) od obwinionej kwotę 432 zł z tytułu poniesionych przez nią wydatków związanych z ustanowieniem w sprawie pełnomocnika.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania oparto na treści art. 118 § 1 kpw, zgodnie z którym w wypadku skazania obwinionego obciąża się zryczałtowanymi wydatkami postępowania, których wysokość ustalono na podstawie §1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001r. (Dz. U. nr 118 poz. 1269 w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania (...)). Natomiast wysokość opłaty ustalono na podstawie art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r (Dz.U. nr 49 poz. 223 z 1983r z późn. zm.).